

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa henkilöstösääntöjen 45 artiklan rikkomiseen, 45 artiklan yleisten täytäntöönpanosääntöjen rikkomiseen, hallinnollisen ohjeen ”virkamiesten arviointi ja ylentäminen” rikkomiseen sekä syrjintäkiellon periaatteen loukkaamiseen. Kantaja vetoaa lisäksi mielivaltaisen menettelyn kieltoon, perusteluvelvollisuuden rikkomiseen ja vallan väärinkäyttöön. Hän vetoaa myös perustellun luottamuksen loukkaamiseen ja ”patere legem quam ispe fecisti”-sääntöön ja lopuksi huolenpitovelvollisuuden rikkomiseen.

Eurohypo AG:n 5.11.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-439/04)

(2005/C 45/54)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Eurohypo AG, Eschborn (Saksa), on nostanut 5.11.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja M. Kloth, Hampuri (Saksa), prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston neljännen valituslautakunnan 6.8.2004 tekemän päätöksen (asia R 829/2002-4) siltä osin kuin siinä hylätään valitus, ja
- velvoittaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu tavaramerkki: Sanamerkki EUROHYPO luokkaan 36 kuuluville palveluille (talousasiat; raha-asiat; kiinteistöasiat, finanssipalvelut, rahoitus, rahoitusanalyysit, investointiasiat, vakuutusasiat)

Asian tutkineen virkamiehen päätös: Hakemuksen hylkääminen kaikkien haettujen palvelujen osalta

Valituslautakunnan päätös:

Kanneperusteet:

Riidanalaisen päätöksen kumoaminen seuraavien luokkaan 36 kuuluvien palvelujen osalta: rahoitusanalyysit, investointiasiat, vakuutusasiat. Muilta osin valituksen hylkääminen.

74 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan vaatimuksia ei ole

otettu huomioon. 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on sovellettu väärin.

Éditions Odile Jacob SAS:n 8.11.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-452/04)

(2005/C 45/55)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Éditions Odile Jacob SAS, Pariisi, on nostanut 8.11.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Wilko van Weert ja Olivier Fréget.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa riidanalaisen päätöksen sen vuoksi, että siinä vahvistettiin Lagarderelle 7.1.2004 tehdystä päätöksestä asetettujen ehtojen ja edellytysten laiminlyönti
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa komission 30.7.2004 tekemän päätöksen, joka koski Wendel Investissementin hyväksymistä Lagardèren luovuttamien omaisuuserien ostajaksi keskittymän julistamisesta yhteismarkkinoilla ja ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvaksi 7.1.2004 tehdyn komission päätöksen (¹) (jäljempänä yhteismarkkinoille soveltumista koskeva päätös) mukaisesti. Keskittymä sallittiin sillä edellytyksellä, että Lagardère luovuttaa tietyt eli Editisin omaisuuserät. Kantaja esitti tarjouksen Editisin lunastamisesta siinä menestymättä.

Kantaja esittää kanteensa tueksi ensiksikin, että riidanalainen päätös oli tehty sellaisen asiamiehen selontekoon perustuen, jota ei ollut valtuutettu yhteismarkkinoille soveltumista koskevan päätöksen liitteessä II olevan 15 kohdassa asetettujen edellytysten mukaisesti. Kantajan mukaan kyseinen asiamies ei ollut riippumaton erityisesti Editisistä, mikä oli vastoin Lagardèrelle yhteismarkkinoilla soveltumista koskevassa päätöksessä asetettua velvollisuutta.

Kantaja väittää toiseksi, että komissio on laiminlyönyt velvollisuutensa valvoa Editisin luovutustoimenpiteitä, kun se sallinut käyttää sellaista toiminnan jatkajien valintamenettelyä, joka on syrjivä ja kilpailunvastainen. Kantajan mukaan komission olisi pitänyt vaatia potentiaalisten jatkajien avointa, objektiivista kilpailua, joka ei ole syrjivä. Komission ei myöskään pitäisi hyväksyä Lagardèren ja potentiaalisten jatkajien, joihin kantaja kuuluu, luottamuksellisuutta koskevan sopimuksen ehtoja, koska ne estävät viimeksi mainittuja saattamasta asiaa oikeuskäsitteeseen. Kantaja väittää myös, että komission olisi pitänyt puuttua asiaan menettelyn korjaamiseksi, kun kantaja kiinnitti sen huomion siihen, että EY:n perustamissopimuksen kilpailusääntöjä rikottiin. Lopuksi komissio on evännyt kantajalta sen vähimmäissuojan, johon se katsoi olevansa oikeutettu kolmantena osapuolena.

Kolmanneksi kantaja vetoaa siihen, että komissio on tehnyt ilmeisen virheen arvioidessaan, onko yhteismarkkinoille soveltuvuutta koskevassa päätöksessä asetettuja toiminnan jatkajaa koskevia edellytyksiä noudatettu. Kantajan mukaan jatkaja ei ole sellainen toimija, joka soveltuu palauttamaan toimivan kilpailun tilanteen.

Viimeiseksi kantaja vetoaa siihen, että perusteluvollisuus on laiminlyöty.

(¹) Asia N:o COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP (EYVL L 125, s. 54)

Au Lysin 22.11.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-458/04)

(2005/C 45/56)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Au Lysin, kotipaikka Le Raincy (Ranska), on nostonut 22.11.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Guy Lesourd.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

— Kumooa 17.9.2004 tehdyn komission päätöksen ja kaikki siihen liittyvät oikeusvaikutukset.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja harjoitti vähittäismyyntitoimintaa Pariisin Charles de Gaullen lentokentällä. Se kanteli komissiolle EY 82 artiklassa tarkoitettua määräävän markkina-aseman väärinkäytöstä, johon Aéroports de Paris -niminen julkinen laitos oli sen mukaan syyllistynyt markkinoilla, jotka koostuvat lentokenttien julkisten tilojen kaupallista käyttöä koskevien lupien myöntämisestä.

Riidanalaisessa päätöksessä komissio ilmoitti kantajalle, että ei vaikuta siltä, että kanteluun liittyisi sellaista riittävää yhteisön etua, että muodollisen tutkimuksen avaaminen olisi perusteltua.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa ensimmäisenä seikkana siihen, että sen arvioimisessa, liittykö asiaan riittävää yhteisön etua, on tapahtunut oikeudellinen virhe sekä ilmeinen arviointivirhe. Kantajan mukaan komissio on toiminut virheellisesti todetessaan, ettei asiaan liity sellaista riittävää yhteisön etua, että sen tutkimista jatkettaisiin, sekä todetessaan, että kantajan oikeuksia suojellaan riittävällä tavalla kansallisissa tuomioistuimissa.

Toisena seikkana kantaja vetoaa EY 253 artiklan vastaisiin puutteellisiin perusteluihin, koska komissio on jättänyt vastamatta useisiin kantajan perusteluissaan esittämiin seikkoihin.

Kolmantena seikkana kantaja vetoaa EY 82 artiklan rikkomiseen, koska komissio on kieltäytynyt tutkimasta kantelua, vaikka kantajan mukaan asiassa on kyseessä määräävän markkina-aseman väärinkäyttö.

Jorge Manuel Pinheiro de Jesus Ferreiran 22.11.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-459/04)

(2005/C 45/57)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Jorge Manuel Pinheiro de Jesus Ferreira, kotipaikka Bryssel, on nostonut 22.11.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Georges Vandersanden.